

Sygn. akt V CSK 656/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa P. G.

przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...]

o ochronę dóbr osobistych ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa 180 (sto osiemdziesiąt) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda P.G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 czerwca 2015 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (por. m.in.: postanowienie SN z dnia 8 marca 2002 r., sygn. akt I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49).

Skarżący oczywistą zasadność skargi kasacyjnej odniósł do naruszenia art. 23 i 24 k.c., art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1993 r., nr 61, poz. 284 z późn. zm.) poprzez przyjęcie przez Sąd drugiej instancji, że pozwany nie naruszył dóbr osobistych powoda, a także poprzez naruszenie art. 5 k.p.c., czego skarżący w uzasadnieniu wniosku w ogóle nie rozwinął. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie ma takich argumentów, które wskazywałyby na jakiegokolwiek, a tym bardziej rażące naruszenie prawa w ustalonym przez Sąd Apelacyjny stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania jest ogólnikowe i wręcz opiera się na błędnych założeniach dotyczących kwalifikacji prawa do rzetelnego procesu jako dobra osobistego. Kwestie te w orzecznictwie Sądu najwyższego zostały jednoznacznie wyjaśnione (por.: wyrok SN z dnia 24 września 2015 r., sygn. akt V CSK 741/14, Biuletyn SN 2015, nr 12, s. 13, www.sn.pl, wyrok SN z dnia 6 maja 2010 r., sygn. akt II CSK 640/09, OSNC Zbiór Dodatkowy nr A/2011, poz. 4).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.